

α) Οι ακολουθίες της **Μεγάλης Εβδομάδας**

Η εβδομάδα πριν από το Πάσχα ονομάζεται Μεγάλη και πραγματικά είναι. Από την **Κυριακή των Βαΐων** και κάθε βράδυ ψάλλεται στις εκκλησίες ο **Όρθρος της επόμενης ημέρας, για να μπορούν όλοι να ζήσουν τα δραματικά γεγονότα των Παθών του Κυρίου**. Αλλά ας δούμε τις ημέρες με τη σειρά.

Τη **Μεγάλη Δευτέρα** κυριαρχούν δύο γεγονότα: **η ζωή του πάγκαλου** (πανέμορφου στο σώμα και στην ψυχή) Ιωσήφ (**Γεν. 37**) και το **περιστατικό με την άκαρπη συκιά** (**Ματθ. 21,18-22**). Ο Ιωσήφ προεικονίζει (συμβολίζει) το Χριστό και η συκιά συμβολίζει τη συναγωγή (ομάδα) των Εβραίων, που ήταν άκαρπη από καλά έργα.

Τη Μ. Τρίτη θυμόμαστε δύο παραβολές: των δέκα παρθένων και των ταλάντων (**Ματθ. 25, 1-30**). Η πρώτη ζητά να είμαστε ως πιστοί συνεχώς έτοιμοι έχοντας αναμμένες τις λαμπάδες της πίστης και της φιλανθρωπίας. Η δεύτερη μας θέλει εργατικούς, για να αυξήσουμε τα πνευματικά μας χαρίσματα.

Η Μ. Τετάρτη είναι αφιερωμένη στην **αμαρτωλή γυναίκα**, που κατάλαβε ότι ο Ιησούς ήταν ο Θεός και μετανιωμένη για τα λάθη της άλειψε τα πόδια του με πολύτιμο μύρο, ενώ τα έβρεχε με τα δάκρυά της (**Λκ 7, 47**).

Τη Μ. Πέμπτη γιορτάζουμε: τον ιερό Νυπτήρα (Ιω 13:1-18, Μτ 23:6-12· 10:24-40· Λκ 22:24-28· 6:40), το **πλύσιμο δηλαδή των ποδιών των μαθητών** από το Διδάσκαλό τους, το **Μυστικό Δείπνο** (Μτ 26:17-30, Μκ 14:12-26· Λκ 22:7-23), την **προσευχή του Κυρίου στον Πατέρα του** (Ιω 17, 1-26) και την **προδοσία του Ιούδα** (Μτ 26:47-56, Μκ 14:43-52, Λκ 22:47-53, Ιω 18:1-11).

Οι τέσσερις αυτές ημέρες μάς προετοιμάζουν πνευματικά για το θείο δράμα, ενώ τη Μ. Παρασκευή έχουμε την κορύφωσή του: **τα άγια και σωτήρια και φρικτά Πάθη του Κυρίου και Θεού μας**.

Το Μ. Σάββατο γιορτάζουμε την **ταφή του Κυρίου και την κάθοδό του στον Άδη**, όπου κήρυξε σ' όλους τους νεκρούς. **Σώθηκαν όσοι πίστεψαν σ' αυτόν**. Ανάμεσά τους ο Αδάμ και η Εύα.